

Lodser. Endvidere kunde man spørge: Kunde Frederikshavns og Nyborgs Lodser da ikke overkomme Arbejdet? Ogsaa her hævde Modstanderne af Ordningen, at der foreligger ikke Klage fra nogen som helst Side.

Spørgsmaalet var da nu, om Ministeriet ad en eller anden Vej kunde komme til at tro, at der foreligger et berettiget Krav fra Søfartens Side. Lodsinspektøren i Helsingør, Kommandør Bardenfleth, har været saa elskværdig at overlade Udvalget Genpart af et Par Skrivelser, som han har modtaget fra et Par store hamburgske Rederier, Hamburger-Amerika-Linien og det tysk-amerikanske Petroleumsselskab. Det var Breve, der skulde tjene til Støtte for Ministeriets Anskuelse, men det forekommer mig, at de gøre det modsatte. Disse Breve lægge nemlig Vægt paa tre Spørgsmaal. For det første det, at de kun ville have Lods i Store Bælt fra Kullen eller Schultz' Grund, men denne Omstændighed, at man kun vil have Lods fra dette Sted, siger intet som helst i Retning af, at man skulde tage denne Lods fra Helsingør. Lodsens kan godt være sejlet med fra Skagen eller være kaldt op fra Nyborg, eller det kan ske, hvad der er ganske almindeligt i det Forhold, som det her drejer sig om, at disse store Skibe — og det er jo dem, der i Virkeligheden give Lodsvæsenet dets Indtægt — tage Lodsens om Bord i en udenlandsk Havn. Det næste Spørgsmaal er, at man vil opnaa en Reduktion af Lodspengene, og jeg refererer her ligeledes, hvad Modstanderne sige, nemlig at det er en højstmærkværdig Maade at give Søfarten Lettelser paa, at man giver dem de gennemgaaende Takster, naar disse for øvrigt ikke have været paakrævede, idet det Lodseri, som først og fremmest er interesseret i dette Spørgsmaal, nemlig Nyborg, forlængst har henstillet til Ministeriet ikke at sætte Taksterne op til den kolossale Højde, som de have nu. Allerede i 1902 have Nyborg-Lodserne henvendt sig til Ministeriet for at henstille til det ikke at foretage den senere gennemførte betydelige Forhøjelse. Det ligger nær, at disse Lodser kunne sige, at det havde været naturligt at nedsætte Taksterne helt igennem i Stedet for at lave nye Takstafsnit, der gøre Indgreb i det bestaaende. Endelig er der i disse Breve den mærkelige Ytring, at man ønsker at faa Lodser, der i Særdeleshed ere kendte med det snævre og vanskelige Farvand, Store Bælt. Disse store Rederiers Ønske, at faa Lodser, der ere særlig kendte med det snævre og vanskelige Farvand

Store Bælt, har, siges der, givet Ministeriet Anledning til at tage en Del af Store Bælts Lodsningerne fra Store Bælts-Lodserne og lægge det over til Helsingør-Lodserne — jeg refererer stadig kun, hvad Modstanderne sige, uden som Ordfører for Udvalget at opkaste mig til Dommer i denne Sag. Jeg skal kun rent objektivt tilføje, at disse Breve, der maaske have været medbestemmende for Ministeriets Stilling, maaske bør ses paa Baggrund af det mærkelige Brev, der har været omtalt her i Tinget allerede ved Lodslovens første Behandling, Brevet fra det danske Generalkonsulat i Hamborg af 24. Oktober 1906, rettet netop til det ene af disse store Dampskibsselskaber, som jeg nu har omtalt, nemlig det tysk-amerikanske Petroleumsselskab. I dette Brev staar der to Ting af Vigtighed. For det første, at Helsingør-Lodserne ere de eneste danske Lodser, der tør lodse baade i Øresund og Store Bælt. For det andet, at Helsingør-Lodserne ikke saadan som Skagens-Lodserne behøve at blive afløste i Nyborg af en anden Lods. Dette Brev er i 1906 afsendt af en dansk Embedsmand, nemlig den danske Generalkonsul i Hamborg, paa Foranledning af en dansk Embedsmand i Helsingør. Begge de Forhold, jeg her paapeger, ere af Danmarks Højesteret i 1909 statuerede at være urigtige. Jeg bilder mig ind, at Brevets Indhold nok har haft nogen Indflydelse paa, at disse to Rederier have faaet den urigtige Forestilling, at det var nødvendigt at give Helsingør-Lodserne Ret til at lodse helt ned gennem Farvandene, men jeg gentager, at det har vist sig, at begge de i Brevet fremførte Forhold have været i Uoverensstemmelse med de faktiske Forhold. Jeg tror, det er noget ret enestaaende i dansk Historie, det, der her er påhændet, at to danske Embedsmænd have fremsendt et saadant Brev for at skade nogle danske Institutioner. Jeg gentager, at jeg kun refererer dette, min Fremstilling er rent objektiv, jeg opkaster mig ikke til Dommer i Sagen.

Virkingen af den Ordning, der blev hidført ved disse saakaldte midlertidige Bestemmelser om Farvandslodsning, er den, at i Sammenligning med Aaret 1906 ere Helsingør-Lodserne det første Aar, i hvilket disse Bestemmelser virkede, paa dette Omraade gaaede op fra 215 Kr. pr. Part til 733 Kr., medens Nyborg-Lodserne ere gaaede ned fra 2,836 Kr. til 1,394 Kr., altsaa til under den halve Indkomst, medens Lodserne ved Frederikshavn-Hirtsholmene ere gaaede ned fra 2,317 Kr. til 1,266 Kr.,